

At leve som forfatter

Af Erling Haagensen, medlem af Dansk Forfatterforening, Røvej 30, Gudhjem

JEG BEDER IKKE om tilskud eller støtteordninger. Men jeg vil gerne bede om, på almindelige markedsvilkår, at man betaler for det, man får. Det kan vel ikke være svært at forstå for en borgerlig regering?

Som forfatter er jeg tvunget til at leve af en indkomst på ca. 60.000 kroner om året. Uden feriepenge. Uden løn under sygdom. Uden pensionsopsparing. Uden barselspenge. Og så videre. Altså de frie kræfters spil.

Ja, det er rigtigt - jeg vil leve økonomisk både bedre og tryggere ved at holde op med at skrive bøger - så ville jeg kunne melde mig som arbejdsløs. Med en alder på 56 år i et område med landets højeste arbejdsløshed er mine muligheder for beskæftigelse hurtigt overset. Min økonomi på offentlige ydelser vil

le blive betragteligt bedre. Mit selvvald betragteligt ringere.

Latterligt beløb

Jeg får ca. 3.500 kroner om året i bibliotekspenge. For lønmodtagere på overskomskomster et latterligt beløb. For mig et særdeles væsentligt tilskud til mine leveomkostninger. Pengene er betaling for, at man - i stedet for at købe mine bøger - kan låne dem på landets biblioteker. Det er de penge, regeringen nu vil tage fra mig.

Jeg synes sådan set, at jeg i forvejen bidrager med min del til samfundet. Tag nu min seneste bog, Tempelherrens Skat. Den sælger ikke i noget stort oplag. Men den er udkommet på engelsk. Den udkommer også i USA og i Italien i år. Ikke store oplag. Men en verdensomspændende interesse, som vel også bidrager lidt til betalingsbalancen.

Min betaling i Danmark er 12 procent af boglade-

prisen uden moms. Det vil sige 26,40 kroner for hver bog, der sælges. De penge betaler jeg skat af. Men staten får derudover 55 kroner i moms for hver bog, der bliver solgt.

Indtægter til flere

Det er trods alt mig, der har skrevet bogen - og dermed skabt arbejde og indtægter ikke kun for mig selv, men også for forlæggeren, trykkeriet og boghandleren. Alligevel får staten altså mere end dobbelt så meget, som jeg selv får for hver gang, en af mine bøger bliver solgt!

Nuvel, det kan man diskutere det rimelige i. Men når regeringen nu vil lave en lov, som dertil også vil gøre det gratis for staten at udnytte mine oplysningsretigheder - så føler jeg, målet er fuldt. Det er den slags, kommunisterne gør.

Det havde jeg aldrig nogensinde troet, en borgerlig regering i Danmark ville lægge navn til.

Nej til ringere uddannelse

Af Henrik Thorup, viceamtsborgmester, Københavns Amt (DF)

DET ER DOG utroligt, hvad der foreslås for at tilgodese de fremmede i vores land. Senest har socialminister Henriette Kjær (K) foreslået, at man slækker på en del af social- og sundhedsuddannelsen, angiveligt så flere af de fremmede kan komme igennem uddannelsen. Det er naturligvis uacceptabelt med

denne konstante form for positiv særbehandling.

De danske brugere af f. eks. hjemmehjælp skal altså efter socialministerens mening »nojes med« en hjemmehjælper, der har en dårligere uddannelse end hidtil, som måske ikke engang kan tale et forståeligt dansk, fordi ministeren vil gøre denne uddannelse til noget ringere.

Det er den helt forkerte vej! De, der uddanner sig inden for social- og sund-

hedsgrenen, skal ikke have en ringere uddannelse, men en rigtig god og omfattende uddannelse, så de kan bestrebe deres job til gavn for brugerne. Lønæssigt skal det også være attraktivt.

Vi skal ikke stræbe efter, at vore ældre og svage borgere skal have hjælp af en person, der har gennemgået et skrabet - udlændingetilpasset - uddannelsesforløb i discountklassen. Det får regeringen ikke Dansk Folkeparti med til.

Politisk prioritering

Af Ole Strandgaard, forfatter, Kolåsvej 1, 4540 Fårevejle

BLOT ET lille spørgsmål til kulturminister Brian Mikkelsen: Hvordan kan du vide, at forfattere, som ligger under den magiske »bagatelgrænse« på 5000 kr. i biblioteksafgift, er uden kunstnerisk og kulturel kvalitet? Du siger nemlig: »Indførelsen af en bundgrænse er jo et bevis på politisk prioritering og skærpe af det kulturelle fokus i hele ordningen om bibliotekspenge. Borgerlig kulturpolitik fremfor socialdemokratiske forsøg på at tilfredsstille så mange som muligt på bekostning af den kunstneriske og kulturelle kvalitet.«

Øvre grænse

Af Ib Bævre, Vingårdstræde 21, København K.

DE FLESTE af os har af fundet os med, at åndsliv sælges og købes, ja, man under sig ikke for at »understøtte« forfattere og kunstnere, som det vel invalider, eller præmiere dem som avlstrye.

De fleste mangler fantasi til at forestille sig, at det kunne være anderledes.

Når nu kulturministeren har fastsat en nedre grænse for »understøttelse«, så ville det være naturligt at fastsætte en øvre grænse f. eks. gennemsnittet for et SiD-medlems årsløn. Når det nu skal være.

KORT SAGT

E-mail: debat@jp.dk

Foruroligende accept

Jeg tillader mig at påpege, at den stigende accept af DF i form af mere og mere plads for kritikere af f. eks. Center for menneskerettigheder, bl.a. Søren Krarup, universitetslærer, der har et horn i siden på Morten Kjærum, osv., er foruroligende og kan skade Danmarks troværdighed udadtil. Det er nogle forkerte signaler at sende.

Birthe H. Christensen
Tårnvej 44, Snedsted

Det grå guld venter

Kære Holger K. Hvor bliver dit forslag af, vi venter stadig... To aftener før valget - ved partilederrunden - sad du i fjernsynet og sagde, at I ville stille forslag om, at efterlønnere må tjene op til 40.000 kr. ekstra, uden at det vil blive modregnet i efterlønnen. Det grå guld lytter...

Finn Rasmussen
Langelands Plads 1, Frederiksberg

Høj telefonregning

I JP 10/3 kunne vi læse, at en flygtning ikke kunne få pengene til at slå til... Hans telefonregning var større på en måned end vores firmatelefonregning. Hvor mange har råd til at betale næsten 1000 kr. om måneden for privat telefoni?

Lisbeth Brahe
Århusvej 9 A, Auning

Vigtigt valgløfte

Venstres valgløfter er vigtigere end et tidligere forlig om skoleområdet. Vælgerne har haft det sidste ord, og det var ikke til at tage fejl af: Modersmålsundervisning skal ikke være obligatorisk.

Bertel Stenbæk
Kløvervej 2, Hong

Jerusalem som åben by

Der er kun én løsning for krisen i Israel. Jerusalem som åben by under FN-mandat. Der trækkes en grænse mellem jødiske og palestinske områder. Der forhandles om bosættelserne.

Peder Sørensen
Kastaniealle 8 b, Ry

Send Deres »Kort sagt« til Jyllands-Posten, maks. 40 ord, mærket »Kun for JP«. Vi henviser i øvrigt til reglerne for optagelse af læserbreve.

Stoffer i nattelivet

Af Visti Christensen, Uvelse Præstegård, Slangerup

DE UNGE fester. Som altid. Men jeg må indrømme, at jeg har været betænkelig ved at se, hvordan de opførte sig med og imod hinanden på diskotekernes dansegulve.

Jeg troede ikke, at de unge var rigtigt kloge længe.

I hvert fald synes almindelighed og almen menneskelig normaladfærd at være devalueret i betydelig og synlig grad i nedadgående retning hvad angår racen 'Homo erectus'.

Ligeledes forekommer det mig, at begreberne anstændighed og pli til den ene side - og begreberne

abegilde og dyrisk adfærd til den anden - virkelig og konkret har fået et nyt og iøjnefaldende »driftstilskud«.

Nå, men det må siges at være beroligende at få at vide, at over halvdelen af de unge festdeltagere nu om stunder indtager stoffer, førend de begiver sig ud i de festlige, natlige sammenhænge. Så er der vel nemlig - alt andet lige - formentlig stadig en halvdel, der må antages at kunne opføre sig som normale mennesker.

Trist er det blot, at politiet skal bruge så mange ressourcer på narkotukskriminalitet inden døre - fremfor på den megen rå vold uden døre.

Tilskud bruges forkert

Af Bent Bislev, fhv. skoledirektør, Stokken 2, Strandby

DET ER med glæde, jeg konstaterer, at Jyllands-Posten har taget problemet om bloktilskuddet til Grønland op til debat, idet jeg som mange andre mener, at det bliver anvendt forkert.

Men jeg forstår ikke, hvordan JP i lederen 10/3 kan harcelere over, at inkompetente grønlandske politikere gnaver gode ben ved at sidde i de offentligt ejede aktieselskabers bestyrelser, samtidigt med at

man beklager, at tre forhenværende danske politikere er blevet smidt ud af Royal Greenlands bestyrelse. Netop disse tre hævdede virkelig fede honorarer for at udrette meget lidt.

Hvorfor skulle de i modsætning til deres grønlandske kolleger have lov til det?

Jyllands-Posten lider vel ikke af den i Danmark meget udbredte opfattelse af, at danskere automatisk er dygtigere end alle andre? Som mangeårig fremmedarbejder i Grønland kan jeg bevidne, at dette langt fra er tilfældet.

Skriv til os på debat@jp.dk

Vi bringer kun indlæg alene sendt til JP og beder Dem påtægne indlægget »Kun for JP«. Indlægget skal være påført Deres navn og adresse. Vi forbeholder os ret til forkortelser og påtager os intet ansvar for tilsendte debatindlæg. Breve sendes til: Debatredaktionen, Jyllands-Posten, Grøndalsvej 3, 8260 Viby J.

Sagt på en Søndag

SAGT PÅ EN SØNDAG

Af Steen Steensen, lektor, Ranum

Postyret i forbindelse med Bjørn Lomborgs ansættelse som direktør for Institut for Miljøvurdering er forståelig. Meget står på spil. Desperationen mærkes tydeligt i intellektuelle cirkler. Miljøbevægelsen tåler nemlig ikke ret mange afsløringer. Husk en ting! Alle ismer har deres tid.

EN DIREKTØR er udnævnt, Bjørn Lomborg, og det for Institut for Miljøvurdering. Vild opstandelse blandt intellektuelle. Skinger tone. Miljøbevægelsen føler sig truet. Der har endog været udtrykt forargelse over udnævnelsen fra internationalt hold. Den mand skal uskadeliggøres.

Hvorfor dog alt den ballade? Er Bjørn Lomborg en farlig person for den etablerede flok af miljøkommissærer og rapportskrivere? Ja, det må man sige. Miljøvæsenet tramper på usikker grund. Påstandene om miljøets slette tilstand er humbug. Danmark har aldrig haft et så rent, grønt, sundt og nærende miljø som i nutiden. Derfor kan bevillinger og embeder udelukkende opretholdes ved løbende profetier om katastrofer. Uden frygt og propaganda formår miljøbevægelsen ikke at holde sig på benene.

En fup-debat

Lad os sætte miljøets tilstand ind i et historisk perspektiv. Hvordan tog byerne sig ud i fortiden i relation til nuet? Svaret giver ikke anledning til vaklen. Købstæderne i vore dage er nærmest at regne for renskurede i en sammenligning med tidligere tiders forhold. For 1900 var der ikke noget, der hed kloaker. Sole og

Økologisk krigsførelse

Det er nemt at få øje på konfliktmønstret i den økologiske krigsførelse. Økologismen føres frem af intellektuelle. Ofrene for økoideologien er den produktive befolkning. Der er altså tale om en typisk klassekonflikt, en uproduktiv klasse angriber en produktiv, skriver Steen Steensen

affald flød i gaderne. Tænk tillige på osen fra de mange kakkelovne og komfurer! Og hvad med lokummerne i baggården og vandbrønden samme sted? Man skal op i det 20. århundrede, for rent drikkevand overhovedet eksisterede i byerne.

Væsentligt bedre stod det ikke til på gårdene ude på landet. Fødevarernes kvalitet var ringe og forsyningerne til markedet forekom særdeles svingende. Karlekamrene og fodermesterhusenes miljøstandard synes også til at

overse. Det elendige miljø kan håndfast aflæses på den menneskelige fysik. Gennemsnitshøjden for mænd i 1850 lå på 165,4 cm. I dag er den over 180 cm. Og middellevetiden indtil 1860 oversteg ikke 40 år. Nu om stunder nærmer den sig det dobbelte.

Alene disse spredte betragtninger retfærdiggør følgende sætninger: Vor tids miljødebat er fup. Den forureningshistoriske udvikling er forløbet i den stik modsatte retning, som miljøvidenskaben hævder. Mere kan

selsagt siges om emnet. Sagen er grundigt drøftet i værket, »Den økologiske Krigsførelse«, hvortil der henvises. Bogen er for øvrigt aldrig blevet tilbagevist af videnskaben.

Et politisk fænomen

Miljøbevægelsen er et politisk fænomen. Økologismen udgør et ideologisk våben i en social kamp. Magtens opfindsomhed skal man aldrig undervurdere. Det begynder alt sammen i 1968. For den tid talte ingen om

forurening. Temaet eksisterede hverken i den offentlige debat eller i de politiske partiers programmer. Folk brugte deres egne hoveder og kunne af gode grunde ikke få øje på truende elementer i omgivelserne. Velstanden og den tekniske udvikling havde forlængst afskaffet fortidens uhumskheder.

Økologismens indtog

Forureningsdebatten kom til Danmark med studenteroprøret. Diskussionen var importeret fra USA, hvor den havde raset på universiteterne siden indgangen til 1960'erne. De danske lærestatter greb påstandene om de frygtelige farer med kys-hånd. Rigtigt udnyttet og bunker af bevillinger og embeder kunne retfærdiggøres. Også de skriftkloge i medieverdenen trådte på speederen. Journalisterne slugte nærmest miljørapporterne, som var det gedigen videnskab.

Det er nemt at få øje på konfliktmønstret i den økologiske krigsførelse. Økologismen føres frem af intellektuelle. Ofrene for økoideologien er den produktive befolkning. De mennesker, som skaber samfundets materielle værdier, angribes. Fysiske producenter udskældes og udhænges. Der er altså tale om en typisk klassekonflikt, en uproduktiv klasse angriber en produktiv.

Miljøbevægelsens succes er næsten ikke til at begribe. Den virker overvældende. Håndens arbejdere blev så sandelig sat på plads. Bøgenes herre var over dem som gribble. Mange nærings-

drivende måtte kapitulere. Navnlig mærkede landbruget til de nye herremænd. Husmændene forsvandt som klasse. Andre selvejere gik det også hårdt ud over. Fiskerne kom ind under biologernes åg. Slut med friheden til sos. Vognmænd og skrothandlere, håndværkere og fabrikanten, bagere og slagtere fik ligeledes økologisk kampkraft at føle. De intellektuelle brillede. Lærestatterne scorede kassen. Pengene væltede ind ad døren. »Miljø« foran og der manglede hverken bevillinger til materiel, lærere, forskere eller projekter. Og der forelå ingen problemer med afsætningen af kandidater. Økologismen retfærdiggjorde nye knopskydninger i bureaukratiet. Miljølovene banede vejen for et utal af embeder. Tusinder af miljøkommissærer har siden 1968 fået ansættelse i statens, amternes og kommunernes apparater.

Meget står på spil

Postyret i forbindelse med Bjørn Lomborgs ansættelse som direktør for Institut for Miljøvurdering er forståelig. Meget står på spil. Desperationen mærkes tydeligt i intellektuelle cirkler. Miljøbevægelsen tåler nemlig ikke ret mange afsløringer. Husk en ting! Alle »ismer« har deres tid. Således må det forudses, at økologismen står foran sit snarlige fald. En voldsom kritik af miljøbevægelsen lurer efter alt at dømme lige om hjørnet. Og somme tider kan en enkelt dominobrik få stor virkning. Bjørn Lomborg er en farlig mand.